

UWAGI W RAMACH UZGODNIEN Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt ustawy o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (numer w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów – UC130)
Autor	
Projekt z dnia	

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	-----
Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	
e-mail	biuro@zpp.pl
tel.	18 477 86 00

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Uwaga ogólna do tytułu ustawy	Brak potrzeby zmiany nazwy ustawy. Utrzymać dotychczasowy tytuł ustawy bądź nadać inne brzmienie, tj.: „zbiorowym zaopatrzeniu w wodę, w tym wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.”.	Tytuł ustawy w części dotyczącej wody – „o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę” obejmuje zarówno dostarczanie wody przeznaczonej do spożycia, jak też na inne cele takie jak przemysł, ppoż. itd. Proponowana zmiana mylnie sugeruje, że ustawa będzie określała tylko zasady i warunki zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia. Może to wywoływać wątpliwości na jakiej podstawie przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne mają zaopatrywać podmioty gospodarcze wykorzystujące wodę również do celów technologicznych i produkcyjnych. Obecnie funkcjonująca nazwa ustawy przyjęła się w obrocie prawnym, natomiast implementacja	Uwaga nieuwzględniona Transpozycja dyrektywy wymusza objęcie zakresem regulacji także innych (niż przedsiębiorstwa wod-kan) dostawców wody – implikuje to konieczność rozszerzenia zakresu regulacji u.z.z.w.i.z.o.ś. poza zbiorowe zaopatrzenie w wodę.	ZPP podtrzymuje zgłoszoną uwagę. Stanowisko resortu jest nie do przyjęcia, bowiem dyrektywa nie wymusza zmiany tytułu ustawy. Art. 24 Dyrektywy 2020/2184 wymaga od państw członkowskich wprowadzenia w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania jej przepisów do dnia 12 stycznia 2023 r. Nadto, przepisy przyjęte przez

			dyrektywy unijnej nie stanowi uzasadnienia dla zmiany nazwy ustawy. Spowoduje to „bałagan” we wzorcach stosowanych przez przedsiębiorstwa kanalizacyjne.		państwa członkowskie muszą zawierać odniesienie do dyrektywy lub odniesienie takie ma towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Sformułowanie odniesień pozostawiono uznaniu państw członkowskich. Zatem, o ile Dyrektywa wymusza objęcie zasięgiem regulacji także innych (niż przedsiębiorstwa wod-kan) odbiorców wody, o tyle nie nakłada jakichkolwiek obowiązków związanych ze zmianą tytułu ustawy.
2.	Uwaga ogólna	Proponuje się zamieszczenie w projekcie definicji odnoszącej się do ścieków podatnych na mechaniczno-biologiczne procesy oczyszczania.	Ustawodawca jako warunek konieczny do przyjmowania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych przewidział ich podatność na mechaniczno-biologiczne procesy oczyszczania. Z uwagi na procesy stosowane na oczyszczalniach jest to kierunek właściwy. Nie zdefiniowano jednak w jaki sposób dokonuje się oceny podatności ścieków tj. kiedy należy uznać, że ścieki są podatne na te procesy.	Uwaga wykracza poza zakres projektu	ZPP podtrzymuje zgłoszoną uwagę. Brak zamieszczenia definicji odnoszącej się do ścieków podatnych na mechaniczno-biologiczne procesy oczyszczania spowoduje problemy związane z interpretacją i stosowaniem ustawy. Skutkiem tego może być następcza konieczność dokonania jej nowelizacji poprzez uzupełnienie o omawianą definicję.

					Zatem proponuje się wprowadzenie ww. definicji na obecnym etapie procedowania projektu ustawy.
3.	Uwaga do art. 6 ust. 1 ustawy w aktualnym brzmieniu	Zmienić zapis o „ <i>pisemnej</i> ” formie zawierania umów na formę „ <i>dokumentową</i> ”. Zapis art. 6 ust. 1 „ <i>Dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków odbywa się na podstawie pisemnej umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków zawartej między przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym a odbiorcą usług</i> ” nakazuje przedsiębiorstwom zachowanie pisemnej formy umowy wymagającej osobistych podpisów, co wyklucza zawarcie umowy z wykorzystaniem poczty elektronicznej. „Dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków odbywa się na podstawie umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków zawartej między przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym a odbiorcą usług w formie dokumentowej.”	Analogicznie do zapisów Art. 5 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne wnioskujemy, o usunięcie ograniczenia formy zawierania umów dostarczania wody i odprowadzania ścieków do postaci pisemnej. Rezygnacja z wymogu pisemnej formy umowy, pozwoli na uproszczenie i cyfryzację procesu zawierania umów zgodnie z oczekiwaniem konsumentów. Wymóg zachowania formy pisemnej tj. osobistego podpisywania umowy przez odbiorcę powoduje w praktyce, że dla około 30% odbiorców w ogóle nie mamy podpisanych umów, ponieważ klienci nie chcą stawać się w siedzibie firmy, a wysyłane pocztą do podpisu umowy nie wracają do przedsiębiorstwa. Proponowany zapis o zawieraniu umów „w formie dokumentowej” otworzy możliwość zawierania umów elektronicznie, co znacząco zmniejszy tę ilość, a ewentualne ryzyka dla klienta, ze względu na szczególny i szczegółowo uregulowany prawnie charakter obrotu, są żadne.	Uwaga wykracza poza zakres projektu	ZPP podtrzymuje zgłoszoną uwagę. Brak zmiany formy zawierania umów z „ <i>pisemnej</i> ” na „ <i>dokumentową</i> ” spowoduje problemy z interpretacją i stosowaniem ustawy. Ponownie wskazuje się, że brak uwzględnienia proponowanej zmiany może skutkować koniecznością dokonania następczej nowelizacji ustawy. Proponuje się uwzględnienie propozycji na obecnym etapie procedowania ustawy.
4.	Uwaga ogólna do art. 9 ust. 3 w	Przepis stanowi m.in., że przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest obowiązane do prowadzenia regularnej kontroli	Ustawa zabrania np. wprowadzania wód opadowych i roztopowych do urządzeń służących do odprowadzania ścieków. Aby	Uwaga wykracza poza zakres projektu	ZPP podtrzymuje zgłoszoną uwagę. Podobnie jak w pkt 1, 2, 3, proponuje się uwzględnienie

	obowiązującym brzmieniu	przestrzegania warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych, natomiast art. 7 ustawy nie nadaje mu takich uprawnień.	sprawdzić czy nie dochodzi do naruszenia prawa przedsiębiorstwo wodno-kanalizacyjne musi dokonać przeglądu sieci wewnętrznej do czego nie jest uprawnione na podstawie art. 7 ustawy.		propozycji na obecnym etapie procedowania ustawy. Brak dokonania proponowanej zmiany zrodzi po stronie przedsiębiorstw wod-kan problemy natury faktycznej i prawnej, bowiem w dalszym ciągu nie będą one uprawnione do dokonywania przeglądu sieci wewnętrznej.
5.	Art. 1 pkt 4 (w zakresie dodawanego art. 1a pkt 4)	Słowa wody dostarczanej indywidualnie są b. niejasne i mogą być rozumiane rozmaicie (np. jako woda dostarczana w ramach jednej umowy lub do jednej nieruchomości). Ponadto, z porównania tekstu Art. 3.3. b) Dyrektywy w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w j. polskim z tekstem tej dyrektywy w j. angielskim, szwedzkim i niemieckim wynika, że tłumaczenie na j. polski odbiega od pozostałych wyżej wymienionych.		Uwaga nieuwzględniona Zaproponowane przepisy są przeniesione z rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i obecnie obowiązują.	ZPP podtrzymuje zgłoszoną uwagę. Wskazać należy, że projektowany art. 1a pkt 4 posługuje się pojęciem „wody dostarczanej indywidualnie”, natomiast przepisy rozporządzenia Ministra Zdrowia posługują się pojęciem „wody pochodzącej z indywidualnych ujęć wody (...)” (§ 1 ust. 2 pkt 4). Zatem wbrew twierdzeniom resortu, zaproponowane przepisy nie zostały wprost przeniesione z ww. rozporządzenia.
6.	Art. 1 pkt 5 (w zakresie zmienianego art. 2 ustawy)	Brak definicji „strefy zasilania ujęcia wody”.	Ustawodawca powinien jasno zdefiniować pojęcie „strefy zasilania ujęcia wody”, żeby nie zostawiać pola do dowolnej interpretacji	Uwaga nieuwzględniona Po konsultacjach z PIG oraz w celu zachowania spójności z ustawą – Prawo wodne, projekt nie będzie	ZPP podtrzymuje zgłoszoną uwagę. Resort wskazał, że projekt nie będzie

			granic obszaru, który należy ująć w ocenie ryzyka..	zawierał definicji „obszaru zasilania ujęcia wody” (terminologia projektu zostanie zmieniona).	zawierał wspomnianej definicji, a terminologia zostanie zmieniona, jednakże nie przedstawiono tych zmian. W związku z powyższym zasadnym jest zdefiniowanie „strefy zasilania ujęcia wody”, względnie wskazanie wg jakich kryteriów należy ustalić granice obszaru, który należy ująć w ocenie ryzyka.
7.	Art. 1 pkt 5 lit. b (w zakresie dodawanego art. 2 pkt 1a)	1) Zamienić pojęcie „budynku zamieszkania zbiorowego” na „budynek zakwaterowania zbiorowego”; 2) wykreślić domy dziecka alternatywnie zamienić na placówki instytucjonalnej pieczy zastępczej inne niż placówki opiekuńczo-wychowawcze typu rodzinnego; 3) zamienić zwrot „dom rencistów” na „dom pomocy społecznej”.	Ad.1) pojęcie „budynku zamieszkania zbiorowego” pojawia się m.in. w definicji obiektu priorytetowego. Zgodnie z definicją obiektu priorytetowego zawartą w Dyrektywie pojęcie to obejmuje duże obiekty niemieszkalne. Jednocześnie w motywie 19 preambuły Dyrektywy wskazano, że pojęcie obiektów priorytetowych obejmuje m.in. obiekty zakwaterowania. Użycie sformułowania obiekty „budynki zamieszkania zbiorowego” może zatem wprowadzać w błąd. Konsekwencją uwzględnienia uwagi powinny być zmiany w art. 1a pkt 4, art. 2 pkt 2b, art., 5f, 5h, 6b ust. 3, art. 12ab ust. 1 pkt 6 oraz art.12ae ust. 8. Ad. 2) w obecnym stanie prawnym domy dziecka stanowią formę rodzinnej pieczy zastępczej (są to prywatne domy, w których mieszka co do zasady nie więcej niż 8 dzieci	Uwaga uwzględniona Z projektu została usunięta definicja budynku zamieszkania zbiorowego oraz budynku zakwaterowania zbiorowego ze względu na zmienioną koncepcję transpozycji pojęcia obiektu priorytetowego – rodzaje budynków uznawane za obiekty priorytetowe będą określone w akcie wykonawczym	

			<p>lub osób, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej). Nie ma powodu, aby prywatne domy obejmować definicją budynku zamieszkania zbiorowego.</p> <p>To samo dotyczy placówek opiekuńczo-wychowawczych typu rodzinnego. Ponadto poddajemy pod rozważenie wykreślenie z definicji tego pojęcia. Obecnie w placówkach opiekuńczo-wychowawczych (inne niż typu rodzinnego) przebywa do 14 wychowanków, zatem są to małe podmioty, które trudno zakwalifikować, do dużych obiektów niemieszkalnych, o których mówi Dyrektywa.</p> <p>Ad. 3) w porządku prawnym nie funkcjonują domy rencisty.</p>		
8.	Art. 1 pkt 5 lit. h (w zakresie dodawanego art. 2 pkt 16b)	<p>Dodawana definicja „wewnętrznego systemu wodociągowego” odnosi się do przypadków, gdy właścicielem przyłącza wodociągowego jest odbiorca. Nie wyjaśniono czym jest wewnętrzna instalacja wodociągowa w przypadku, gdy przyłącze wodociągowe jest własnością przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego.</p>	<p>Definicja wewnętrznego systemu wodociągowego nie przystaje do przypadków gdy przyłącze wodociągowe od sieci do wodomierza jest własnością przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego. Należy uściślić ten punkt o określenie, co wówczas stanowi wewnętrzny system wodociągowy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W przypadku kiedy przyłącze wodociągowe jest własnością przedsiębiorstwa wod-kan, nie jest ono objęte definicją wew. systemu wod.</p>	<p>ZPP podtrzymuje zgłoszoną uwagę. Po pierwsze należy wskazać, że definicja „wewnętrznego systemu wodociągowego” zawarta w projektowanym art. 2 pkt 16b różni się od jej odpowiednika określonego w art. 2 pkt 2 Dyrektywy 2020/2184. Po drugie, to krajowy ustawodawca rozszerza omawianą definicję o „wewnętrzną instalację</p>

					wodociągową” i „przyłącze wodociągowe”. Zatem skoro projekt ustawy posługuje się definicją bardziej rozbudowaną od tej określonej w Dyrektywie, to zasadnym jest dokonać uściślenia jak wskazano w uwadze.
9.	Art. 1 pkt 8 lit. c (projektowany art. 5 ust. 1aa ustawy)	Brak doprecyzowania warunków spełnienia wymagań, o których mowa w dodanych punktach 1 – 3 w ustępie 1aa. Art. 5. ust 1aa. „Przez odpowiednią jakość wody rozumie się, że woda spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13.”	Zawarcie części warunków (o charakterze ogólnym), jakim musi odpowiadać dostarczana woda bezpośrednio w przepisie ustawy (art. 5 ust.1 pkt. 1-3), a części warunków (szczegóło sparametryzowanych) w rozporządzeniu wydawanym na podstawie tego przepisu (pkt. 4) stwarza ryzyko sprzecznych interpretacji. Aby tego uniknąć proponujemy wszystkie warunki przenieść do przepisów wykonawczych, szczególnie że pojęciem „akceptowalności dla konsumentów” posługuje się Dyrektywa w załączniku dot. wartości parametrycznych wykorzystywanych do oceny jakości wody	Uwaga uwzględniona Przepis został usunięty z projektu.	
10.	Art. 1 pkt 8 lit. c (projektowane art. 5 ust. 1ah i art. 5 ust. 1ap ustawy)	Nie jest zrozumiały obowiązek uzgodnienia z organami inspekcji sanitarnej „sposobu ustalenia miejsca i przyczyn przekroczenia” - co odnosi się do przekroczenia wartości parametrycznych, czyli do zdarzenia, które już wystąpiło.	Uzasadnienie jest zawarte w treści uwagi	Uwaga nieuwzględniona Analogiczny przepis funkcjonuje obecnie w przepisach wydawanych na podstawie art. 13 ustawy	ZPP podtrzymuje zgłoszoną uwagę. Skoro część przepisów rozporządzenia zostaje przetransponowana do projektowanej ustawy, to zasadnym jest precyzyjne określenie obowiązków

		<p>Wydaje się, że obowiązek powinien dotyczyć informowania organów inspekcji sanitarnej o miejscu i przyczynach stwierdzenia przekroczenia, ewentualnie o sposobie w jaki ustalono to miejsce i przyczyny, a nie o uzgodnienie ex post sposobu jego ustalenia.</p>			<p>przedsiębiorstw wod-kan i innych dostawców wody. Zgodnie z projektem, obowiązki te będą teraz określone w akcie rangi ustawowej. Uzasadnia to obowiązki dot. informowania o przekroczeniach, a nie uzgadnianie post factum w jaki sposób ustalić miejsce i przyczyny przekroczeń. Poza tym ustawodawca nie reguluje teoretycznej i potencjalnej sytuacji, tj. co należałoby zrobić, gdyby dostawca wody nie dokonał z inspektorem sanitarnym uzgodnień, albo gdyby ich stanowiska były odmienne i do uzgodnienia by nie doszło.</p>
11.	<p>Art. 1 pkt 8 lit. d (projektowany art. 5 ust. 1c ustawy)</p>	<p>Wprowadzany przepis jest nieprecyzyjny. Nie wynika z niego, czy ma dotyczyć jakości ścieków w sieci kanalizacyjnej, czy też odprowadzanych do odbiornika.</p> <p>Nadto, przedsiębiorstwo nie ma fizycznej możliwości zapewnienia odpowiedniej jakości ścieków już wprowadzonych do jego urządzeń. Obowiązek ten może dotyczyć</p>	<p>Zapis nie wskazuje na miejsce badania jakości odprowadzanych ścieków. Może to wręcz sugerować, że przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne odpowiada za jakość ścieków odprowadzanych z przyłącza kanalizacyjnego do sieci kanalizacyjnej. Tymczasem przedsiębiorstwo nie ma żadnej możliwości zapewnienia odpowiedniej jakości ścieków już wprowadzanych do jego urządzeń</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>W związku ze zmienioną koncepcją transpozycji dyrektywy, projekt ustawy dodaje dwa nowe rozdziały w ustawie dot. jakości wody przeznaczonej do spożycia. Taka zmiana wymaga usunięcia wszystkich elementów dot. jakości wody z rozdziału 2. Obowiązek zapewnienia należytej jakości dostarczanej wody i</p>	<p>MI nie przedstawiło zmienionej koncepcji transpozycji dyrektywy oraz przepisów dot. jakości wody. Zatem nie jest możliwe odniesienie się do stanowiska resortu bez zapoznania się z omawianą zmianą koncepcji.</p>

		<p>jedynie ścieków oczyszczonych przez przedsiębiorstwo.</p> <p>„Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne zapewnia odpowiednią jakość ścieków odprowadzanych z urządzeń kanalizacyjnych tego przedsiębiorstwa do środowiska.”</p>	<p>przez klientów. Ma jedynie obowiązek i możliwość badania jakości ścieków będących już w urządzeniach kanalizacyjnych, nakładania opłat dodatkowych i zamknięcia przyłącza kanalizacyjnego w razie przekroczenia norm. Jest to jednak działanie post factum. Obowiązek może dotyczyć jedynie zapewnienia odpowiedniej jakości ścieków oczyszczonych, wprowadzanych do środowiska.</p>	<p>odprowadzanych ścieków znajduje się w aktualnie obowiązującym art. 5 ust. 1 ustawy o zwwizoś. Nie jest intencją MI dokonywanie zmian w tym zakresie ze względu na wykraczanie poza zakres transpozycji dyrektywy.</p>	
12.	<p>Art. 1 pkt 9 (w zakresie dodawanych art. 5b, 5c, 5d)</p>	<p>Przepisy są nieprecyzyjne i niezrozumiałe. Wyjaśnienia wymagają relacje między nimi.</p>	<p>Art. 5b stanowi, że oceny ryzyka dokonuje się:</p> <p>1) w strefie zasilania ujęcia wody;</p> <p>2) systemie zaopatrzenia w wodę (...).</p> <p>Z literalnego brzmienia przepisu wynika, że są to dwie odrębne oceny.</p> <p>Art. 5c reguluje, co uwzględnia ocena ryzyka w strefie zasilania ujęcia wody.</p> <p>Art. 5d reguluje, co uwzględnia ocena ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę. W przepisie tym wskazano, że uwzględnia się ocenę ryzyka w strefie zasilania ujęcia wody.</p> <p>Zatem wyjaśnienia wymaga, czy oznacza to, że ocenę ryzyka w strefie zasilania ujęcia wody (z art. 5b pkt 1) każdorazowo włącza się do oceny ryzyka systemu zaopatrzenia w wodę (z art. 5b pkt 2).</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Proponowane brzmienie:</p> <p>„Ocena ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę:</p> <p>1) uwzględnia wyniki oceny ryzyka w strefie zasilania ujęcia wody;”</p> <p>Oceny ryzyka w strefie zasilania ujęcia wody i ocena ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę to dwie odrębne oceny.</p> <p>Ocena ryzyka w systemie zaopatrzenia musi jedynie uwzględniać wyniki oceny w strefie zasilania ujęcia wody, co nie znaczy że należy ją włączyć do niej.</p>	
13.	<p>Art. 1 pkt 9 (w zakresie dodawanego art. 5e ust. 1)</p>	<p>Proponuje się zmienić brzmienie przepisu.</p> <p>Art. 5e. 1. Co 6 lat dostawca wody przekazuje ocenę ryzyka</p>	<p>Omawiany przepis wymaga przeprowadzenia oceny ryzyka co 6 lat. Dodatkowo wymaga się wykonania ocen w taki sposób, że</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Dostawca wody przekazuje po raz pierwszy ocenę ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody przeznaczonej</p>	<p>Wyjaśnienia do uwagi zostały przyjęte. Należy jednakże zauważyć, że zgodnie z</p>

		<p>właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu, w terminie do dnia: 1) 31 grudnia – w przypadku oceny ryzyka w strefie zasilania ujęcia wody, 2) 31 grudnia – w przypadku oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę – po uzyskaniu opinii właściwego miejscowo dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.</p>	<p>ocena ryzyka w systemie zaopatrzenia wykonywana jest do 30 czerwca, natomiast wymagana do jej sporządzenia ocena ryzyka w strefie zasilania sporządzana jest do 31 grudnia. Pomijając pierwszą ocenę, gdzie podano daty końcowe, w późniejszych latach zatrze się sztywne utrzymanie terminów, tj. co 6 lat, i może dojść do kolizji terminów wykonywania poszczególnych ocen. Zamiana terminów umożliwi uwzględnienie w ocenie ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę ocenę ryzyka w strefie zasilania ujęć wody.</p>	<p>do spożycia przez ludzi właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, zwanego dalej "dyrektorem regionalnego zarządu gospodarki wodnej" do dnia 31 grudnia 2026 r. Dostawca wody przekazuje po raz pierwszy ocenę ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu w terminie do dnia 30 czerwca 2028 r.</p> <p>Różnica wynosi 1,5 roku pomiędzy tymi dokumentami i w ocenie MI nie powinna się „zatrzeć” w miarę upływu czasu.</p>	<p>art. 8 projektowanej ustawy, dostawca wody przekazuje po raz pierwszy ocenę ryzyka nie właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej PGW WP, a właściwemu inspektorowi sanitarnemu (do 31 grudnia 2026 r. – w przypadku oceny ryzyka w strefie zasilania ujęcia wody; do 30 czerwca 2028 r. – w przypadku oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę). Projektowany art. 8 nie wymaga uzyskania opinii PGW WP, który to wymóg został określony w projektowanym art. 5e ust. 1. Wyjaśnienia wymaga, czy pierwsza ocena ryzyka odbywa się z pominięciem PGW WP.</p>
14.	<p>Art. 1 pkt 9 (w zakresie dodawanego art. 5g i nast.)</p>	<p>Mając na uwadze projektowany art. 5g i nast. obligujący właściciela lub zarządcę nieruchomości do cyklicznego sporządzania oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, zasadnym wydaje się skonstruowanie przepisów definiujących pojęcie „zarządcy”.</p>	<p>Projekt nie definiuje pojęcia „zarządcy”. Będzie to generować problemy interpretacyjne i spory, szczególnie dotyczące nieruchomości wspólnot mieszkaniowych, które zawarły umowy o zarządzanie nieruchomością z zarządcą w myśl</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Ustawa o zzwwizoś aktualnie posługuje się pojęciem „zarządcy</p>	<p>ZPP podtrzymuje zgłoszoną uwagę. Faktycznie, ustawa w aktualnym brzmieniu posługuje się pojęciem „zarządcy”, jednakże nie zostało ono zdefiniowane. Uzasadnia to</p>

		<p>Dodatkowo, obowiązek nakładający na właścicieli lub zarządców budynków dokonywania oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych wygeneruje dodatkowe koszty po stronie samorządów. Wysoki koszt sporządzenia analiz, który trzeba będzie ponieść jednorazowo, spowoduje konieczność cyklicznego zwiększania stawki czynszu w zasobie mieszkaniowym.</p>	<p>ustawy o gospodarce nieruchomościami. Celem sprecyzowania zobowiązanego w takich budynkach zasadnym jest zaprojektowanie przepisów, które określą, że jeżeli nieruchomość zabudowana jest budynkiem wielolokalowym, w którym ustanowiono odrębną własność lokalu, obowiązki właściciela nieruchomości wspólnej oraz właściciela lokalu obciążają wspólnotę mieszkaniową albo spółdzielnię mieszkaniową. Ubocznie należy wskazać, że problemy interpretacyjne mogą pojawić się również w przypadku wymierzania kar pieniężnych, o których mowa w art. 1 pkt 18 (w zakresie dodawanych do art. 29 ust. 3b i nast.), bowiem przepisy te również operują pojęciem zarządcy.</p>		<p>skonstruowanie przepisów określających precyzyjnie kim lub czym jest „zarządca” w rozumieniu ustawy.</p>
15.	<p>Art. 1 pkt 9 (w zakresie dodawanego art. 5i ust. 5)</p>	<p>Wydłużenie okresu ważności uprawnień do przeprowadzania oceny ryzyk w wewnętrznych systemach wodociągowych z 3 do 10 lat.</p> <p>art. 5i ust.5 „Uprawnienia nadaje się na okres 10 lat od dnia zdania egzaminu i potwierdza wydaniem zaświadczenia o uprawnieniach.”</p>	<p>Trzyletni okres ważności uprawnień do przeprowadzania oceny ryzyk w wewnętrznych systemach wodociągowych jest zdecydowanie zbyt krótki biorąc pod uwagę ogromną ilość obiektów w skali kraju, ilość osób niezbędnych do przeprowadzenia ocen ryzyka we wszystkich tych obiektach i stosunkowo rzadko wprowadzane zmiany przepisów i norm dotyczących jakości wody do spożycia.</p> <p>Ewentualnie wprowadzić obowiązek odbywania co 3 lub 5 lat szkoleń aktualizujących, ale bez obowiązku przechodzenia pełnego szkolenia i zdawania egzaminów.</p>	<p>Uwaga uwzględniona Z projektu zostały usunięte przepisy dot. egzaminowania osób uprawnionych do wykonywania ocen ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych. Ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym będzie mogła przeprowadzać osoba, która:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych; 2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami 	

			<p>Brak uzasadnienia dla uzyskiwania uprawnień do oceny ryzyk związanych z wewnętrznymi systemami wodociągowymi oraz powiązаныmi produktami i materiałami użytymi do budowy tego sytemu na okres 3 lat. Uprawnienia powinny być bezterminowe (albo chociażby długoterminowe – 10 lat), zwłaszcza, że ocenę w wewnętrznych systemach wodociągowych sporządza się z częstotliwością co 6 lat.</p>	<p>wartościowymi lub za przestępstwo skarbowe; 3) ukończyła: a) studia wyższe zakończone uzyskaniem tytułu zawodowego magistra, magistra inżyniera, inżyniera w zakresie instalacji sanitarnych, inżynierii środowiska, ochrony środowiska, technologii wody lub higieny wody, albo b) studia wyższe inne niż wymienione w lit. a oraz studia podyplomowe, których program uwzględnia zagadnienia związane z uzdatnianiem wody, technologią wody, higieną wody, instalacjami sanitarnymi lub bezpieczeństwem wody; 4) posiada: a) minimum trzyletnie doświadczenie w zakresie budowy, montażu, obsługi, eksploatacji, modernizacji lub projektowaniu instalacji sanitarnych lub nadzoru nad jakością, higieną lub bezpieczeństwem wody, albo b) uprawnienia budowlane.</p>	
16.	Art. 1 pkt 9 (w zakresie dodawanego art. 51 ust. 1)	<p>Proponuje się zmienić brzmienie przepisu.</p> <p>Nadać brzmienie: PZH prowadzi szkolenia w zakresie oceny ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych.</p>	<p>Brak uzasadnienie dla wskazywania zamkniętej grupy odbiorców szkoleń, tj. właścicieli lub zarządców obiektów priorytetowych lub osób przez nich wskazanych, hydraulików i innych osób zajmujących się wewnętrznymi systemami wodociągowymi w obiektach priorytetowych, pracowników Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Omawiany przepis nie powinien zawierać katalogu osób uprawnionych do odbycia tych</p>	<p>Uwaga uwzględniona Przepis dot. szkoleń został usunięty z projektu w związku ze zmienioną koncepcją osoby uprawnionej do wykonywania ocen ryzyka w wewnętrznych systemach wodociągowych, o której mowa w rozpatrzeniu uwagi nr 72.</p>	

			szkoleń, zwłaszcza, że ww. szkolenia mają być odpłatne.		
17.	Art. 1 pkt 10 (w zakresie dodawanych art. 6a ust. 1 pkt 1 i 2 oraz art. 6a ust. 2 pkt 1)	<p>1) Zmienić brzmienie przepisu art. 6a ust. 1 pkt 1 i 2</p> <p>2) Skreślić pkt 1 w art. 6a ust. 1</p> <p>1) art. 6a</p> <p>1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne zapewnia odbiorcom usług nie rzadziej niż raz na rok dostęp do informacji obejmujących:</p> <p>1) wyniki badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w ramach wewnętrznej kontroli jakości wody, o której mowa w art. 5 ust. 1 ab dotyczącej ujęć, z których dana grupa odbiorców zaopatruje się w wodę;</p> <p>- alternatywnie proponuje się brzmienie pkt 1) średniorocznych wyników badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w ramach wewnętrznej kontroli jakości wody, o której mowa w art. 5 ust. 1 ab dotyczącej ujęć, z których dana grupa odbiorców zaopatruje się w wodę;</p> <p>2) odpowiednich informacji dotyczących oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, o której mowa w art. 5d</p>	<p>Tak ogólne określenie wyników badań, które raz na rok dostawcy wody będą zobowiązani udostępniać konsumentom powoduje, że na stronie będzie dostępnych tysiące wyników analiz w ramach kontroli wewnętrznej. Wydaje się to nieuzasadnione szczególnie, że znaczna część tych analiz prowadzona jest np. kilka razy w tygodniu. Zasadnym jest zawężenie zakresu udostępnianych wyników do np. średniej z roku, lub podania zakresu uzyskanych wyników (albo innej np. statystycznej wartości).</p> <p>W zakresie art. 6a ust. 1 pkt 2: Możliwe, że w zakresie dokumentów związanych z oceną ryzyka zawarta jest tajemnica przedsiębiorca lub informacje związane z infrastrukturą krytyczną. W zakresie art. 6a ust. 2 pkt 1: W ocenie podmiotu informacja nie jest związana z jakością, cenami czy zużyciem wody, zatem udzielanie tej informacji jest zbędne. Poza tym informacje o strukturze właścicielskiej co do zasady dostępne są w jawnych rejestrach w tym w Krajowym Rejestrze Sądowym. Nadto, powszechny dostęp do informacji wrażliwych przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych może stwarzać ryzyka ich wykorzystania w celach terrorystycznych. W przeprowadzonej ocenie ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Zakres informowania w zakresie ocen ryzyka został znacząco uszczuplony, co najmniej poprzez konieczność przekazywania jedynie podsumowania oceny ryzyka.</p>	

			podaje się newralgiczne punkty dla funkcjonowania całego systemu. Zatem zasadnym jest ograniczenie się do wymagań określonych w Dyrektywie.		
18.	Art. 1 pkt 10 (projektowany art. 6a ust. 2 pkt 2)	Błędne odesłanie do art. 3 ust. 1. Zastosowanie poprawnego odesłania.	Art. 3 ust. 1 u.z.z.w.i.z.o.ś nie dotyczy oceny wielkości strat wody w urządzeniach wodociągowych.	Uwaga nieaktualna Układ przepisów w projekcie został zmieniony w omawianym zakresie.	
19.	Art. 1 pkt 10 (projektowany art. 6a ust. 1 pkt 6)	Zapis „okres rozliczeniowy” jest synonimem określenia „okres obrachunkowy” występującego już w Art. 8 Ustawy. Zmienić zapis na „Okres obrachunkowy”.	Do oznaczenia jednakowych pojęć używa się jednakowych określeń (Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”).	Uwaga uwzględniona Przepis został zmieniony poprzez zastąpienie określenia „okres rozliczeniowy” na „okres obrachunkowy”.	
20.	Art. 1 pkt 12 (projektowany art. 12a ust. 10 pkt 1)	Nadać brzmienie. "Kierownik laboratorium wpisanego na listę laboratoriów niezwłocznie informuje Głównego Inspektora Sanitarnego o: 1) zmianie danych podlegających wpisowi na listę, w terminie 7 dni roboczych od dnia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych danych; w przypadku uzyskania akredytacji na kolejny okres lub zmiany zakresu akredytacji wraz z informacją o której mowa w zdaniu pierwszym kierownik laboratorium przekazuje uwierzytelnioną kopię tego dokumentu;	Zasadnym jest wydłużenie terminu do spełnienia obowiązku informacyjnego wobec GIS.	Uwaga uwzględniona Przepis został zmieniony poprzez wydłużenie omawianego terminu z 3 do 7 dni.	
21.	Art. 1 pkt 13 (projektowany art. 12ab ust. 1 pkt 6)	Zasadnym jest sprecyzować przepis poprzez: - określenie konkretnego miejsca poboru prób jako „w punkcie czerpalnym zlokalizowanym najbliżej zaworu głównego (...)” z uwagi na różne odcinki odpowiedzialności		Uwaga uwzględniona Przepis został usunięty z projektu.	

		<p>poszczególnych odbiorców może utrudnić ustalenie miejsca wykonywania poborów próbek w taki sposób aby prawidłowo ustalić podmiot odpowiedzialny za nieodpowiednią jakość wody w badanym punkcie poboru wody, granice odpowiedzialności są różne i są ustalane najczęściej w umowach z odbiorcami usług.</p> <p>- wskazanie miejsca poboru próbek jako najbliższego możliwego punktu poboru wody po stronie odpowiedzialności przedsiębiorstwa wodociągowego/dostawcy wody za jakość dostarczanej wody, czyli przed „wewnętrznym systemem wodociągowym”.</p>			
22.	Art. 1 pkt 16 (projektowany art. 19a ust. 4 pkt 5)	<p>Zapis „<i>określenie (...) jakości odprowadzanych ścieków (...) oraz wielkości ładunku zanieczyszczeń</i>” powinien dotyczyć tylko wniosków odnoszących się do ścieków innych niż bytowe.</p> <p>Zgodnie z projektowanym przepisem wniosek o wydanie warunków przyłączenia do sieci zawierał będzie m.in. określenie ilości i jakości odprowadzanych ścieków z podziałem na ścieki bytowe i przemysłowe oraz wielkości ładunku zanieczyszczeń.</p> <p>Projektowana zmiana zobliguje klienta do określenia ładunku zanieczyszczeń, jednakże bez określenia w odniesieniu do jakiego wskaźnika.</p>	<p>Osoby (zwłaszcza fizyczne) ubiegające się o przyłączenia nieruchomości do sieci kanalizacyjnej w celu odprowadzania ścieków bytowych zazwyczaj nie posiadają danych dotyczących prognozowanej jakości tych ścieków oraz znajdujących się w nich wielkości ładunku zanieczyszczeń.</p> <p>Ponadto informacje, o jakości ścieków bytowych i wielkości ładunku zanieczyszczeń w tych ściekach nie są konieczne do określenia warunków przyłączenia nieruchomości do sieci.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p> <p>Projekt ustawy w zakresie art. 19a ust. 4 pkt 5 ustawy o zzwwizoś został zmieniony w zaproponowanym przez ZPP brzmieniu</p>	

		Zasadnym wydaje się doprecyzowanie o jakie zanieczyszczenia chodzi. „5) określenie dobowej ilości odprowadzanych ścieków z podziałem na ścieki bytowe i przemysłowe, a w przypadku odprowadzania ścieków przemysłowych - również wielkości ładunku zanieczyszczeń;”			
23.	Art. 1 pkt 18 lit. c (projektowany art. 29 ust. 6 pkt 4 i 5)	1) dot. pkt 4 – Proponuje się zmianę przepisu i określenie kary administracyjnej bez dolnej granicy do 20 000 zł, 2) dot. pkt 5 – Proponuje się zmianę przepisu i określenie kary administracyjnej w wysokości 10 zł za każdy dzień zwłoki 4) ust. 3b pkt 1 – 5 – wynosi do 20 000 zł 5) ust. 3b pkt 6 – wynosi 10 zł za każdy dzień zwłoki, nie więcej jednak niż za 365 dni	Art. 23 Dyrektywy stanowi, że sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Opiniowany przepis przewiduje kary, które są nieproporcjonalne. Po wprowadzeniu nowelizacji samorzady zostaną zobowiązane do wykonywania określonych działań bez zapewnienia im jakiegokolwiek ich finansowania. A przy nieterminowym ich wykonaniu mogą zostać ukarane karą od 9000 zł do 60 000 zł oraz 100 zł za każdy dzień opóźnienia. Wobec powyższego, proponuje się obniżyć stawki ww. kar administracyjnych. Dodatkowo, w odniesieniu do art. 29 ust. 6 pkt 5 słowo „opóźnienie” zamienić na „zwłoka” – bowiem mogą wystąpić przypadki, gdzie podmiot zobowiązany bez własnej winy nie zrealizuje terminowo tego obowiązku. Zatem proponowana zmiana dotyczyłaby nieterminowego zawinionego przekazania sprawozdania z przeprowadzonej oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym.	Uwaga częściowo uwzględniona Nowa treść przepisu obniżyła dolną granicę kary na 100 zł, natomiast kara za zwłokę została obniżona do 10 zł za 1 dzień.	ZPP gotowe jest przystać na zaproponowane zmiany dotyczące zamiany pojęcia „opóźnienie” na „zwłoka” z przyczyn podanych w uzasadnieniu. Dodatkowo, w dalszym ciągu postuluje się określenie górnej granicy kary administracyjnej do kwoty nie wyższej niż 20 000 zł. Zasadnym jest bowiem, by kary spełniały przesłankę proporcjonalności, o której mowa w Dyrektywie 2020/2184.

			O ile obowiązek wprowadzenia sankcji przewiduje Dyrektywa 2020/2184, o tyle kary zaproponowane w ustawie nie spełniają przesłanki proporcjonalności.		
24.	Art. 3 (w zakresie dodawanego art. 400a ust. 1 pkt 2b do ustawy – Prawo ochrony środowiska)	Proponuje się zmianę brzmienia przepisu. „2b) przedsięwzięcia związane z zaopatrzeniem w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, obejmujące działania określone w krajowym planie działań w celu zapewnienia odpowiedniej jakości wody do spożycia przez ludzi oraz ograniczenia strat wody w urządzeniach wodociągowych, o którym mowa w art. 7 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 2022 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...);”	Proponowany przepis daje możliwość finansowania wyłącznie zadań związanych z ograniczeniem strat wody. Postuluje się rozszerzenie tego zakresu o zadania związane z poprawą technologii uzdatniania wody, do parametrów zgodnych z nowelizacją ustawy (np. modernizacja lub budowa nowych stacji uzdatniania wody, budowa nowych ujęć wody itp.).	Uwaga uwzględniona Przepis art. 400a ust. 1 pkt 2b ustawy – Prawo ochrony środowiska będzie brzmiał następująco: „2b) Przedsięwzięcia związane z zaopatrzeniem w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;”;	
25.	Art. 8 ust.1 pkt. 1	Niezgodność czasowa z ustawą Prawo Wodne dotycząca czasu realizacji oceny ryzyka w strefie zasilania ujęcia wody, gdyż ocena ryzyka w strefie zasilania ujęć wody ma być wykonana do 31 grudnia 2026 r., a analiza ryzyka ma być wykonana najpóźniej do 31 grudnia 2027 r.	W ustawie Prawo Wodne art. 133 ust. 6 mówi, że analiza ryzyka jest aktualizowana nie rzadziej niż 10 lat od dnia wejścia w życie ustawy Prawo Wodne. Zatem pierwszą analizę ryzyka dla ujęć wody posiadających ustanowiony teren ochrony pośredniej należy wykonać do końca 2027 r. Tymczasem pierwszą ocenę ryzyka w strefie	Uwaga nieuwzględniona Jeżeli nie będzie analizy ryzyka dla ujęcia wody, to nie zostanie ona uwzględniona dla oceny ryzyka w strefie zasilania. Zgodnie z dyrektywą ocenę ryzyka i zarządzanie ryzykiem w strefie zasilania dla punktów poboru wody	Odnosząc się do wyjaśnień resortu, wskazać należy, że zasadnym jest ustalenie wykonania obowiązku przekazania pierwszej oceny ryzyka w strefie zasilania ujęcia wody na dzień 12 lipca 2027 r., tj. tak

		Art. 8 ust.1 pkt. 1) 31 grudnia 2027 r. – w przypadku oceny ryzyka w strefie zasilania ujęcia wody;	zasilania ujęcia wody, która ma uwzględnić analizę ryzyka, należy wykonać do 31 grudnia 2026 r.	przeznaczonej do spożycia przez ludzi przeprowadza się po raz pierwszy do dnia 12 lipca 2027 r.	jak w art. 7 ust. 4 Dyrektywy 2020/2184.
26.	Art. 16	Proponuje się wydłużenie terminu wejścia w życie ustawy co najmniej do dnia 12 stycznia 2023 r.	Mając na uwadze szeroki zakres ustawy nowelizującej, należy zauważyć, że proponowany termin wejścia w życie ustawy (tj. po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia) jest zdecydowanie za krótki – w szczególności jeżeli chodzi o nowe obowiązki gmin i przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych. Zatem racjonalnym wydaje się wydłużenie wejścia w życie ustawy co najmniej do dnia 12 stycznia 2023 r., bowiem do tego terminu państwa członkowskie UE są zobowiązane do transpozycji dyrektywy.	Uwaga nieuwzględniona Biorąc pod uwagę krótki okres pozostały do 13 stycznia 2023 r. nie należy zmieniać vacatio legis. Proponuje się opóźnienie wejścia w życie przepisów dot. laboratoriów akredytowanych.	Podtrzymuje się zgłoszoną uwagę. W przypadku uchwalenia ustawy i podpisaniu jej przez Prezydenta jeszcze w 2022 r. możliwe jest jej wejście w życie przed 12 stycznia 2023 r. (a nawet w ostatnich tygodniach 2022 r.). Zatem proponuje się określenie wejścia w życie ustawy z jak najpóźniejszą datą.
27.	OSR, str. 18, akapit 3	We wskazanym fragmencie projektodawca posługuje się skrótami: GSEE, PSEE i WSEE. Należy zauważyć, że poszczególne stacje sanitarno-epidemiologiczne oznacza się skrótami: PSSE – Powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna, WSSE – Wojewódzka Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna, GSSE – Graniczna Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna.		Uwaga uwzględniona OSR został zmieniony	